

Ab- Tahrim

(Objavljena poslije Hidžre)

Datum objave i sadržaj

Ovom *surom* završava se serija medinskih *sura* koja je počela *surom* Al-Hadid. Jedan njen dio može biti pripisan sedmoj ili osmoj godini *Hidžre*, a dio kasnijem periodu, kao što događaj u njemu pokazuje. Prethodna *sura* se bavila nekim aspektima *talak* – stalnim rastavljanjem muža i žene. Ova *sura*, međutim, bavi se predmetom privremenog rastavljanja, odnosno slučajem u kojem čovjek, zbog nekog neslaganja ili sukoba u porodičnim stvarima, privremeno napušta bračne odnose sa svojom ženom, ili se kune da neće koristiti dopuštenu stvar. Ova *sura* započinje naredbom upućenom lično Časnom Poslaniku s.a.v.s., da sebi ne zabranjuje korištenje stvari koje je Bog za njega učinio dopuštenim. Poseban događaj na koji se upućuje u početnim ajetima ukazuje da zbog nerazumijevanja ili naslaganja koji mogu poremetiti, privremeno, porodični sklad i mir, trenje se može roditi i u inače najmirnijoj atmosferi, čak i kod Poslanikovih ukućana. Naredba, koja vrijedi za Časnog Poslanika s.a.v.s. koliko i za njegove sljedbenike, označava da u takvom slučaju privremenog neslaganja ne treba da se pribjegava krajnjim mjerama. Žene Časnog Poslanika s.a.v.s. dalje su upozorene da nikad ne treba da izgube iz vida njegov vrlo uzvišen položaj kao Božijeg Vjerovjesnika i da ne treba da od njega zahtijevaju ono što nije u skladu s tim. *Sura* onda govori vjernicima da vode brigu o svojim ukućanima da ne odstupe s puta pravičnosti, da ne bi sebe doveli u probleme. Pošto *sura* počinje spominjanjem jednog događaja u pogledu odnosa Časnog Poslanika s.a.v.s. prema njegovim ženama, ona se prikladno završava uporedbom: upoređuje nevjernike sa ženama poslanika Nuha i Luta, a vjernike sa ženom faraona, i visoko ispravnom među njima, Merjemom, majkom Isaa.

O sadržaju

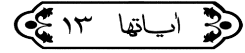
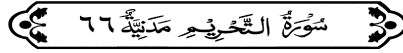
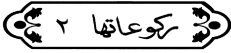
U prethodnoj *suri* ove Knjige Bog je otkrio neke uzvišene tajne svemira Muhammedu s.a.v.s. U ovoj mu je *suri* Bog otkrio neke male tajne. To znači da je Muhammedu s.a.v.s. velike tajne otkrio Znalac nevidljivog, i male tajne mu je otkrio Znalac nevidljivog. U tom smislu je povezanost ove *sure* sa prethodnom. Iz ovog proizlazi da je Kur'an zaista jedna čudesna Knjiga koja obuhvata sve vrste malih i sve vrste velikih tajni.

U ovoj *suri* je također rečeno o predmetu pokajanja (teube) i Bog savjetuje sluge Muhammeda s.a.v.s. ako čine teubu iskrenog srca, Allah je kadar da oprostí sve vrste grijeha, bilo malih ili velikih. Znak primanja teube bit će da će ovakvi ljudi početi da se popravljaju, i dan po dan, oni će shvatiti da mogu napustiti grijeh. Bog će ukloniti sve vrste grijeha od njih i oni će biti u stanju da od sebe udalje sve vrste grijeha zbog svjetlosti koja će im biti data. Kao osoba koja hoda

na svjetlu, ona zna s kojom vrstom opasnosti se može suočiti, jer na svjetlu može vidjeti. Ova svjetlost koja će im biti data, vodit će ih. A onim ljudima za koje Kur'an govori da su ljudi slijeva, nije data nikakva svjetlost. Svjetlost bude data samo onima koji daju prednost dobroti umjesto zla i grijeha i dobrim djelima namjesto loših i oni su ljudi kojima će biti data ova svjetlost koja će ih učvrstiti.

Na kraju ove *sure* dat je primjer dviju nesretnih žena, koje su očigledno pripadale porodici poslanika, ali su one iznevjerile svoje dužnosti. I onda je, nasuprot njima, rečeno o dvije čiste žene. Među njima jedna je bila supruga silnika i nepravednog neprijatelja Boga, žena faraona. No, ona je opet sačuvala svoju vjeru. A druga je hazreti Merjema a.s., i njoj je također bilo dato jedno čudo u liku Isa a.s., koje nije bilo rezultat njenih niskih želja.

U zadnjem ajetu je rečeno da će Bog pokazati čudo i drugoj osobi koja će doći u ummet Muhammeda s.a.v.s., i on sam neće željeti neki duhovni položaj, zato što će sebe smatrati potpuno poniznim. Ali Bog će u njega udahnuti Svoj duh i kao rezultat toga njemu će biti dato jedno duhovno tijelo, i on će biti potpuno sličan Isau a.s. Zato je rečeno da će Allah ponovo udahnuti Svoj duh u ovog vjernika.

(Objavljena poslije Hidžre, sadrži 13 ajeta sa *Bismillah*)

1. U ime Allaha, Milostivog, Darovaoca bez traženja, Samilosnog.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. O Vjerovjesniče! Zašto zabranjuješ ono što ti je Allah dozvolio, ti želiš zadovoljstvo žena svojih? A Allah najviše prašta (*i*) milostiv je.¹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۚ
تَبَتَّغِي مَرَصَاتٍ أَزْوَاجِكَ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ①

3. Allah vas obavezuje da se razdužite svojih zakletvi, a Allah je vaš Staratelj; i On je Sveznajući, Mudri.²

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ
وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ②

4. I kad je Vjerovjesnik rekao jednu tajnu nekoj od svojih žena, i kad je ona to (*drugo*) prenijela, a Allah je to otkrio (*Vjerovjesniku*), on je nju (*ženu*) obavijestio o dijelu toga, a dio izostavio. I kad ju je obavijestio o tome, ona je pitala: “Ko je vama kazao?”, on je rekao: “Obavijestio me Sveznajući, u sve Upućeni.”

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۚ
فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ
بَعْضَهُ ۖ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا بَيَّنَّاهَا
بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا ۚ قَالَ بَيَّنَّنِي
الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ③

¹ Nije potrebna rasprava o tome koje stvari žene Časnog Poslanika nisu voljele, koje je Božiji Poslanik s.a.v.s. sebi uzeo kao zabranjene. Ali šta god da je bila ta stvar, Bog govori da je to bilo halal. Prema ovome je jasno - šta god je među stvarima Bog dozvolio ili zabranio, čovjek nema pravo da to mijenja. Obični ljudi mogu neke stvari voljeti ili ne voljeti. I mogu sebi nešto zabraniti. Ali ovi ljudi nisu primjer za ostale. Bog ovdje posebno govorio o Muhammedu s.a.v.s. zato što je on bio primjer ummetu.

² Časni Poslanik je teško primio k srcu zahtjev svojih žena za životnim udobnostima, i s ciljem da pokaže svoje krajnje nezadovoljstvo, zakleo se da će se držati podalje od njih jedan mjesec. Ovaj ajet propisuje da neka dozvoljena stvar ne postaje nedozvoljena nekoj osobi tek njenom zakletvom da je neće koristiti. U takvoj slučajnosti od nje se traži samo da se razduži svojih prekršenih zakletvi u smislu okajanja.

5. I da se vas dvije naklonite s pokajanjem Allahu, (*to je prikla-dno*), zato što su vam objema srca bila sklona (*grijehu*). A ako vi jedna drugoj pomazete protiv njega, sigurno je Allah njegov pomagač, i Džebrail, i svaki ispravni među vjernicima; i uz to, meleci stoje ispred njega.³

6. Uskoro će njemu, ako vama dadne razvod, njegov Gospodar dati u zamjenu žene bolje od vas – pokorne, vjernice, poslušne, koje traže oprost od Boga, klanjačice, postačice, hudovice i djevojke.

7. O vi koji vjerujete! Čuvajte sebe i svoje porodice od Vatre čije će gorivo biti ljudi i kamenje, nad kojom su (*postavljeni*) meleki, oštri i strogi, koji nisu neposlušni prema onom što im On naređuje i rade samo kako im je naređeno.

8. O vi koji ne vjerujete! Ne pravda-jte se danas. Vama će biti data naknada samo za ono što ste radili.

9. O vi koji vjerujete! Obratite se Allahu s istinskim pokajanjem. Uskoro će vam Gospodar vaš ukloni-ti vaša loša djela i uvesti vas u Džennete niže kojih rijeke teku; tog Dana Allah neće poniziti Poslanika, niti one koji su vjerovali s njim. Njihovo svjetlo žurno će ići ispred njih i s njihove desne strane. Oni će reći: “Gospodaru naš, usavrši nam svjetlo naše i oprosti nam; zaista, Ti imaš trajnu moć nad svim stvari-ma činiti šta Ti želiš.

³ vidi narednu stranicu!

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ
وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ
وَ جِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ
أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مَسْلُومَاتٍ مِثْلِ
مَا كُنْتَ تَسْتَلِمْ ۖ فَيُتْبِعْنَاهُنَّ مِن
أَجْلِكَ فِي بُحَيْرٍ كَثِيرٍ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا
أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ
إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَصُوحًا ۗ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ
لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۗ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ۝

10. O Vjerovjesniče! Bori se protiv nevjernika i licemjera; i budi strog prema njima. Njihovo boravište je Džehennem, a grozno je to boravište.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. Allah onima koji ne vjeruju daje primjer Nuhove žene i Lutove žene. One su bile udate za dvojicu Naših dobrih robova, ali su postupale izdajnički prema njima. I oni ih nisu mogli spasiti od Allahove kazne, i bilo je rečeno: “Uđite u Vatru vas dvije, sa onima koji ulaze!”

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ
نُوحَ وَامْرَأَتَ لُوطَ ۗ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ
مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتُهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنَّهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَوَقِيلَ اتَّخَذَا
مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١١﴾

12. I Allah onima koji vjeruju daje primjer faraonove žene kad je rekla: “Moj Gospodaru! Izgradi mi kuću kod Sebe u Džennetu; i spasi me od faraona i njegovih djela, i spasi me od silničkog naroda!”

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّٰلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. I (*primjer*) Merjeme, kćerke Imranove, koja je sačuvala svoju čednost - zato smo Mi udahnuli u nju nešto od Svog Duha (*dijete*) – i ona je potvrdila riječi Gospodara svoga i Knjiga Njegovih i bila je jedna od pokornih.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَانَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ
فِي كَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ
الْعَمَلِ ﴿١٣﴾

³ U ovom ajetu Bog nije rekao imena dviju žena Časnog Poslanika kojima je on rekao ovu tajnu, i one su je prenijele dalje. Što je Bog ostavio u tajnosti sada nije stvar i posao čovjekov da nagađa i da sam nešto pretpostavlja.